

גליון # 12

וועד למען קדושת השבת

ארגון מוקדש לעורר על קדושת השבת, שעל ידי שמירת השבת נזכה לביאת המשיח, כדאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין. (שבת קי"ח ע"ב), בב"א
חודש אלול תש"נ לפ"ק

העם ולא אמר מלכתא בלבד כי השבת באמת היא כלה שעתה הגיע השעה להזדווג בו יתברך כי השבת הוא אל השם יתברך, ורבי ינאי לא רצה להזכיר שבת דלא יפול על זה לשון לקראת וגם לא רצה להזכיר מלכתא בלבד כי הכלה שייך אצלה בואי כלה בואי כלה כי הכלה באה אל החופה שהכינו לה, אבל מלכה שאין מכניסין אותה לחופה לא שייך לומר בואי. אבל רבי חנינא לא היה חושש לזה כיון שלשון בואי שייך גבי כלה יש להזכיר עם זה כלה שהיא מלכה ורבי ינאי סבר כיון דלא שייך בואי אצל מלכה אין להזכיר רק כלה, והכלה היא בעצמה מלכה שהרי חתן דומה למלך וכלה דומה למלכה וזה מבואר. אמנם נראה לפרש לפי פשוטו וזה כי השבת הוא השלמה כי העולם נברא בששת ימי המעשה וביום השבת וכדכתיב בקרא כי השבת הוא השלמת העולם ומצד השלמה הזאת מתחבר העולם אל השם יתברך ולכך נקרא השבת כלה שיש לה חבור אל בעלה. ונקראת עוד מלכתא והוא עוד יותר מדריגה שיש לעולם הזה מצד השבת מעלה נבדלת כי יום השבת נבדל משאר ימים כמו המלך שהוא נבדל מן העם והשבת הוא קודש כי כל דבר שהוא קודש נבדל מהכלל, ולכך שבת כלה מלכתא מורים על ג' מעלות, האחד שהוא השלמה אל העולם, השני כי יום זה יש לו חבור אל השם יתברך, השלישי כי יום זה מקבל קדושה אלקית ואינו כמו ימי החול. ולכך אלו ג' דברים - ג' מעלות שיש אל השבת, והם מעלות זו על זו, והבון זה. ומה שאר"ח בואו ונצא לקראת שבת כלה מלכת' ואלו רבי ינאי אמר בואי כלה בואי כלה מפני כי אין הדרך לצאת לקראת שבת כמו שהדרך הוא (אבל שהם) [שהאדם] יוצא לקראת הכלה ולהכניסה להחופה, ולכך אמר בואו ונצא וכו' כלומר כי אנו רצים לקראת שבת כלה. אבל ר' ינאי לא אמר רק בואי כלה בואי כלה והכל נוהגים לצאת לקראת כלה ולפיכך לא היה צריך לומר בואו ונצא לקראת כלה אבל אמר כפל לשון כלומר שתמהר לבא לחופה מפני שהיא נכנסת לחופה עם המלך לכך תמהר לבא, וכן השבת הוא מתחבר אל השם יתברך שהוא מלך מלכי המלכים ולכך אמר כפל לשון בואי כלה בואי כלה:

וועד למען קדושת השבת

שבת כלה מלכתא מורים על ג' מעלות, האחד שהוא השלמה אל העולם, השני כי יום זה יש לו חבור אל השם יתברך, השלישי כי יום זה מקבל קדושה אלקית

ספר חדושי אגדות חלק שלישי עמוד ו

מסכת בבא קמא

לא ברא אלא לכבודו (פ"ו) ע"ש ותמצא, ולפיכך צריך לקיים השבת שהוא שביתה ממלאכה באלו ג' דברים כמו שאמרנו. ולכך אמר בואו ונצא לקראת שבת כלה מלכתא. אמנם לישנא קמא לא רצה להזכיר שבת מפני שכך דרך לצאת לקראת כלה ומלכה אבל שבת אין יוצאים לקראתה ולכך לא אמר רק בואו ונצא לקראת כלה מלכתא. ואידך לישנא רצה להזכיר שבת כדי להזכיר כל ג' שמות שהם חשיבות לשבת. ור' ינאי אמר בואי כלה בואי כלה מפני כי בשם כלה נכלל שלשתן שהכלה ביום חופתה אינה עושה מלאכה ויש לה שביתה ויש לה סעודה ויש לה קשוט בגדים ובזה שאמר בואי כלה היה כולל שלשתן ובזה היה יוצא שלשה שבחים שיש בשבת כמו שאמרנו, ולכך לא אמר רק בואי כלה בואי כלה. אבל נראה יותר דזה החלוק שיש בין לישנא קמא ואידך לישנא כי לישנא קמא אין להזכיר שבת מפני שאין יוצאים רק לקראת כלה שנקראת מלכה ולכך לא אמר שבת ואידך סבר שאם כן יהיה משמע כלה ומלכה ממש ולכך אמר שיש לומר לקראת שבת כלה מלכתא ופי' כלה מלכתא כי הכלה יש לה חבור בבעלה וכן השבת יש לה חבור בו יתברך ומפני כי השבת נבדל מכל הימים שהם חול ומפני כן השבת היא מלכה כי המלכות הוא נבדל מן כל

